

هفته اول لیگ برتر والیبال

پیروزی مدعیان

توپ و تور

لیگ برتر والیبال بالاخره پس از کش و قوس‌های فراوان آغاز شد. آغازی که به نظر می‌رسید با چند بازی عقب افتاده همراه باشد اما در نهایت فدراسیون همه تیم‌ها را مجبور کرد تا علی‌رغم داشتن چندین بازیکن غایب کرونايي، به میدان بروند تا نظم و ترتیب رقابت‌ها بر هم نخورد. هر هفت دیدار آغازین لیگ والیبال به دلیل رعایت پروتکل‌های کرونايي بدون حضور تماشاگر برگزار شد.

نخستین هفته از فصل جدید رقابت‌های لیگ برتر والیبال ایران با برگزاری ۷ دیدار پیگیری شد که تیم‌های سایپا و شهرداری ارومیه مقابل حریفان به برتری رسیدند.

در نخستین دیدار تیم‌های سایپا و هورسان به میزبانی سالن سایپا در حالی مقابل یکدیگر قرار گرفتند که هورسان به دلیل مبتلا شدن بازیکنانش به کرونا، تنها با ۸ بازیکن عازم تهران شده بود. دیداری که در نهایت با برتری سه بر صفر سایپا همراه شد تا نخستین برد تیم پرستاره مصطفی کارخانه ثبت شود.

در سایر دیدارها تیم‌های مدعی شهرداری ارومیه، شهرداری ورامین، سپاهان، شهداد یزد، هراز آمل و فولاد سیرجان هم رقباي خود را از پیش رو برداشتند تا همگی در اولین هفته از لیگ برتر پیروز میدان باشند.

تیم شهرداری اراک که پانزدهمین تیم لیگ برتری شده والیبال به حساب می‌آید، در دیدارهای این هفته استراحت داشت و هفته آینده نخستین مسابقه خود را برگزار می‌کند.

نتایج کامل بازی‌های هفته نخست لیگ برتر والیبال:

شهرداری ارومیه ۳ - آذربایتری ارومیه صفر (۲۵، ۱۷، ۲۵- ۱۸ و ۲۵- ۲۱)

شهرداری ورامین ۳ - شهرداری قزوین یک (۲۵- ۱۹، ۲۰- ۲۵، ۲۵- ۲۵ و ۲۱- ۲۵)

سپاهان اصفهان ۳ - خاتم اردکان صفر (۲۵- ۱۸، ۲۵- ۲۳، ۱۸- ۲۵ و ۲۴- ۲۶)

لبنیات هراز آمل ۳ - پیکان تهران صفر (۲۵- ۱۸، ۲۵- ۱۷ و ۲۵- ۲۲)

سایپا تهران ۳ - هورسان رامسر صفر (۲۵- ۲۳، ۲۵- ۱۹ و ۲۹- ۲۷)

فولاد سیرجان ۳ - راهیاب ملل مریوان صفر (۲۵- ۱۶، ۲۵- ۲۰ و ۲۱- ۲۵)

کوهپایان و هاشمی بالاخره معارفه شدند

اعلام با تأخیر سرمربیان!

در حالی که اغلب تیم‌های لیگ برتر بسکتبال بدنه اصلی خود را برای حضور در لیگ پیش رو بسته‌اند و نقرات مورد نظرشان را جذب کرده‌اند، برخی از نقل و انتقالات خود را به طور رسمی رسانه‌ای نکرده بودند.

نمونه بارز این ماجرا هم سرمربیان دو تیم ذوب آهن و شیمیدر بودند که علی‌رغم توافق کامل طی هفته‌های گذشته و حتی جذب بازیکنان مدنظر آنها برای لیگ پیش رو، قرارداد خودشان به طور رسمی اعلام نشده بود. اتفاقی که بالاخره در پایان هفته گذشته افتاد و حضورشان رسانه‌ای شد.

فرزاد کوهپایان که سال گذشته را برای اولین بار در حضور ذوب آهن روی نیمکت تیمی دیگر (پتروشیمی) نشست، پس از کناره‌گیری این تیم یک بار دیگر به اصفهان بازگشته و روی نیمکت ذوب آهن خواهد نشست. او همچنین تیم قدرتمندتری هم نسبت به سال‌های گذشته بسته و بازیکنان سرشناسی مانند سجاد مشایخی و فرید اصلانی را به خدمت گرفته است.

مصطفی هاشمی هم پس از اینکه جدایی عجیبش از مهرام اتفاق افتاد، هفته‌ها بود که گفته می‌شد با شیمیدر به توافق رسیده و مشغول بستن تیمش است. اتفاقی که پیش از انعقاد قرارداد با اکثر بازیکنان مدنظرش رسانه‌ای نشد. با این حال قرارداد رسمی هاشمی با شیمیدر هم بالاخره اعلام شد تا هاشمی یک بار دیگر هدایت این تیم را بر عهده بگیرد.

استفان آنتیگای فرانسوی بهترین گزینه است

خلیل آزمون: آلکنو به درد تیم ملی نمی‌خورد

گزارش

امیر اسدی @amir_asadi62

خبر حضور ولادیمیر آلکنو میان گزینه‌های مربیگری تیم ملی والیبال به یک سوژه جالب تبدیل شده است. برخی موافق حضور این مربی در تیم ملی والیبال هستند و گروهی دیگر با دلایلی که دارند مخالفت خود را اعلام می‌کنند. خلیل آزمون با سابقه سال‌ها بازی در تیم ملی والیبال و همچنین مدت‌ها مربیگری در دره‌های مختلف باشگاهی و ملی می‌تواند در این زمینه صاحب‌نظر باشد، بخصوص که او سال‌ها در کازان حضور داشته و بازی‌های زینت کازان با مربیگری آلکنو را از نزدیک دیده. خلیل آزمون معتقد است آلکنو به درد تیم ملی والیبال ایران نمی‌خورد و مسئولان فدراسیون بهتر است سراغ گزینه‌های دیگر بروند و با آنها مذاکرات خود را آغاز کنند. آزمون که یکی از بهترین‌های والیبال ایران در دهه‌های قبل بوده، برای این صحبت خود دلایلی منطقی و فنی دارد.

ولادیمیر آلکنو با سابقه سال‌ها مربیگری در زینت کازان، یکی از گزینه‌های مربیگری در تیم ملی والیبال ایران محسوب می‌شود. شما که مدت‌ها در کازان حضور داشتید و بازی‌های زینت کازان را می‌دیدید، نظرتان درباره حضور آلکنو در تیم ملی چیست؟

من هفت سال کازان بودم و در این مدت همیشه بازی‌ها زینت کازان را از نزدیک می‌دیدم. من در این مدت تعویض آنچنانی یا تغییر جریان بازی از آلکنو ندیدم و البته این نظر من است. تماشاگران ما همه والیبال‌شناس هستند و خودشان یک با مربی محسوب می‌شوند. وقتی نفر اول کادرفنی تیم ملی یک تعویض درست انجام ندهد، صدای همه درمی‌آید. آلکنو از آن دسته مربیان نیست که خوب تعویض کند و نتیجه را تغییر بدهد. او همیشه بهترین بازیکنان جهان را در اختیار داشته و باید هم به عنوان قهرمانی دست پیدا کند. الان هم یکی دو سالی است که بخشی از این بازیکنان بزرگ جدا شده‌اند و می‌بینیم که زینت کازان حتی به عنوان قهرمانی در روسیه هم نمی‌رسد. دست او فعلاً از جام کوتاه مانده، مگر اینکه دوباره بهترین‌ها را در اختیار بگیرد.

پس معتقدید آلکنو نمی‌تواند گزینه مناسبی برای تیم ملی ایران باشد؟ ببینید روس‌ها خیلی متعصب هستند و همیشه تلاش می‌کنند گزینه‌های خودشان را در بهترین پست‌ها به کار بگیرند. حالا یک سؤال از شما دارم. چرا سرمربی تیم ملی والیبال روسیه بومی نیست؟ چرا از یک کشور دیگر مربی آورده‌اند؟ مگر آلکنو آنجا نیست؟ چرا او را انتخاب نکرده‌اند؟ روسیه همیشه بازیکنان بزرگی داشته اما مربی بزرگ نه. به جز یک مربی بزرگ به نام آتاناتوف، فکر نمی‌کنم روسیه در این بخش موفقیتی کسب کرده باشد. روس‌ها خیلی والیبال را می‌فهمند اما الان به این نتیجه رسیده‌اند که یک مربی خارجی را روی نیمکت تیم ملی شان قرار بدهند. این یعنی از میان داخلی‌ها کسی را در این حد و اندازه نمی‌بینند. یعنی به نظر شما که سال‌ها در روسیه حضور داشتید و عملکرد آلکنو را از نزدیک دیده‌اید، فدراسیون والیبال ایران هم باید دنبال گزینه دیگری باشد؟ اگر فدراسیون والیبال ایران آلکنو را بیاورد، اشتباه بزرگی را انجام خواهد داد. من

به عنوان کسی که ۳۵ سال از عمر خودم را در والیبال گذاشته و در انواع و اقسام رقابت‌ها به عنوان بازیکن و مربی حضور داشته‌ام، معتقدم آلکنو از هیچ‌یک از مربیان‌های تاکنون به ایران آمده‌اند بالاتر و بهتر نیست. باور کنید هیچ‌کس به اندازه من به آلکنو نزدیک نبوده و نیست. به عنوان یک کارشناس نظرم را می‌گویم که آلکنو به درد تیم ملی ایران نمی‌خورد. سبک مربیگری آلکنو بیشتر کارهای قدرتی است و همین می‌تواند باعث عدم موفقیت او در تیم ملی شود. آلکنو و لاسکورا می‌توانیم با هم مقایسه کنیم؟

به هیچ وجه. لاسکو آسمان است و آلکنو روی زمین. باز هم تکرار می‌کنم درست است که آلکنو، زینت را قهرمان جهان کرده اما با شش بازیکن بازی می‌کرد که جملگی بهترین‌های جهان در پست خود بودند. به عنوان نمونه لئون و مت اندرسون که بهترین قدرتی‌زن‌های جهان بودند. الان چرا یکی دو سال است که قهرمان نمی‌شوند؟ چون بازیکنان خوب خود را از دست داده‌اند.

آیا در این مقطع گزینه ایرانی می‌تواند به تیم ملی والیبال کمک کند یا فقط مربی خارجی باید جذب شود؟

مربیان ایرانی هم خیلی خوب هستند ولی متأسفانه یک عادت عجیب میان والیبال‌بست‌ها وجود دارد که روی مربی ایرانی حساب نمی‌کنند و فکر می‌کنند خارجی‌ها زمین تا آسمان با داخلی‌ها فرق دارند. این اتفاق در والیبال ایران باب شده و تا چه زمانی می‌خواهد ادامه داشته باشد را من نمی‌دانم. متأسفانه والیبال‌بست‌ها، مربی ایرانی را قبول ندارند و علاقه‌ای به کار با آنها نشان نمی‌دهند. در صورتی که میان برخی از مربیان ایرانی با خیلی از خارجی‌ها فاصله چندانی نیست اما همه می‌گویند سرمربی تیم ملی باید از کشوری دیگر بیاید و روی نیمکت بنشیند. اگر بگذارند ایرانی‌ها کار کنند چه اتفاقی می‌افتد؟

میان گزینه‌های خارجی‌ها چطور؟ کدام مربی می‌تواند بازدهی بیشتری برای تیم ملی والیبال داشته باشد؟ به نظر من استفان آنتیگای فرانسوی می‌تواند در تیم ملی ایران موفق باشد. او ۴۴ ساله است و سابقه مربیگری در تیم ملی لهستان و کانادا را هم در کارنامه دارد. جوان است و با انگیزه و به نظر من که بازی‌ها را ریزتر و با وسواس بیشتری نگاه می‌کنم، او قادر است در تیم ملی والیبال ما روزهای درخشانی را تجربه کند. البته فعلاً که بایک مشکل بزرگ هم مواجه هستیم.

چه مشکلی؟

ما الان باید در المپیک شرکت کنیم و سطح این مسابقات واقعاً بالا است. المپیک مثل لیگ جهانی نیست، آنجا باید بازیکنان خوب و آماده‌ترین‌ها حضور داشته باشند. باید یک فکر اساسی برای این مسابقات و همچنین آینده تیم ملی بکنیم. سن تیم ما بالا است و همین مسأله نگرانی‌ها را بیشتر می‌کند. تیم ملی از نظر بازیکن پشتوانه قوی ندارد و سن باتجربه‌ها هم بالا رفته. اگر سعید معروف، محمد موسوی و خیلی‌های دیگر نباشند، ما باید چه کار کنیم؟ اگر این بازیکنان یک روز نباشند و مشکلی برای شان پیش بیاید، آیا جانشینی برای شان داریم؟ پشت خط‌زن‌های خوب کجا هستند یا در بقیه پست‌ها چه پشتوانه‌ای داریم؟ اصلاً پشتوانه نداریم و این خیلی نگران‌کننده است. من آینده تیم ملی را خوب نمی‌بینم، مگر اینکه اتفاق جدیدی رخ بدهد و در زمینه پشتوانه‌سازی موفق‌تر عمل کنیم.